

Arrest

nr. 96 613 van 5 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die loco advocaat M.-C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 januari 1971 geboren in de wijk Mansour, Bagdad. U bent een soenniet van Arabische origine en woonde in Daoudi, Mansour samen met uw vrouw en twee kinderen. U hebt aan de universiteit van Bagdad economie gestudeerd en hebt vervolgens een kippenbedrijf opgestart samen met uw broer O.(...). In 1996 werd uw vader door Saddam Hoessein opgehangen. Uw zussen, uw broer en moeder hebben voor de val van het Baathregime Irak verlaten. In 2001 werkte u in de import/export van auto's. Uw broer, die in Europa verbleef, verzond auto's van het merk BMW en Mercedes naar u en u verkocht deze op uw beurt in Irak. Nadat deze handel minder winstgevend werd, wegens de taxen die geheven werden, opende u een zaak in Mansour waar u vrouwenkleden verkocht.

Eind november 2009 werd u telefonisch bedreigd door de beweging Tawhid El Jihad. De groepering vroeg u 500.000 dollar te betalen. U heeft eveneens in uw winkel een dreigbrief gekregen op 8 december 2009 waarin u aangeraden werd het bedrag te betalen, anders zou u vermoord worden. Twee dagen later bent u naar uw schoonbroer A.(...) W.(...) N.(...) J.(...) gegaan. Hij werkte voor de antiterrorisme-afdeling van het Ministerie van Binnenlandse zaken. U hebt hier klacht neergelegd. Sindsdien bent u niet meer naar uw winkel gegaan en de zaak is voor de rechtbank verschenen.

Op 24 december 2009 kwam u terug van uw werk en parkeerde u uw auto voor uw huis. Plots werd het portier van de auto opengetrokken. U zag vier jonge mannen. Ze vroegen u uit de auto te stappen. U klemde zich echter vast aan het stuur en weigerde uit te stappen. U vreesde dat u ontvoerd zou worden. Ze sleurden u uiteindelijk uit de auto op de grond. Eén van uw belagers zei tegen zijn handlangers u neer te schieten omdat u toch nooit zou meekomen. De belagers beschoten u en u werd geraakt in uw duim, uw vinger, schouder en nek. Uw vrouw kwam buiten gelopen en u raakte bewusteloos. Toen u weer bijkwam, bevond u zich in het ziekenhuis. U kon uw handen en voeten niet meer bewegen. U bent dan naar uw schoonfamilie in de wijk El Khadraa overgebracht om te revalideren. U bent hier anderhalf jaar gebleven.

In 2010 bent u vier maanden voor behandeling naar Amman gegaan. U bent vervolgens naar een ander huis van u in de wijk Emiraat verhuisd, eveneens in het district Mansour.

Op 26 november 2011 werd u in Harethiyah achtervolgd toen u op weg was met uw zoon naar het ziekenhuis. U bent toen gebotst en verder doorgereden naar het Nisur plein.

Op 4 december 2011 kwam u terug van een etentje bij uw schoonzus. U parkeerde de auto en jullie werden beschoten. Er was een bewakingspatrouille in de buurt. Deze patrouille heeft de politie gebeld die u en uw gezin naar uw schoonfamilie in de wijk El Khadraa brachten. U besliste toen het land te verlaten.

U heeft Irak verlaten op 10 december 2011 met Iraq Air naar Turkije op legale wijze. U bent vanuit Turkije met de vrachtwagen doorgereisd naar België waar u op 27 december 2011 bent aangekomen. U heeft de volgende dag, 28 december 2011, asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart (oude en nieuwe) en twee verzendingsbewijzen van DHL, huwelijksakte en een medisch attest opgemaakt in België. U legt eveneens kopies neer van uw nationaliteitsbewijs, uw paspoort serie A, evenals van de paspoorten van uw broer, zussen en moeder, de nationaliteitsbewijzen van uw vrouw en kinderen, een eigendomsakte van uw klerenzaak, een eigendomsakte van het huis in Emiraat, een rantsoenkaart en een woonstkaart, een aangifte bij de politie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie.

Zo dient te worden vastgesteld dat de door u geschetste vervolgingsfeiten slechts weinig geloofwaardig kunnen worden geacht.

In eerste instantie is uw reactie op de dreigtelefoontjes op zijn minst merkwaardig te noemen. Zeker omdat u wist welk lot de andere winkeliers te beurt was gevallen. U zou eind november verschillende keren opgebeld zijn (CGVS p.15). Er werd u gevraagd ofwel geld te betalen ofwel u aan te sluiten bij het verzet tegen de buitenlandse troepen (CGVS p.16). U heeft de bellers uitgescholden en u heeft verschillende keren het gesprek beëindigd (CGVS p.16 – p.17). Dat u op een dergelijke manier reageert tegen mensen die u bedreigen, is verbazingwekkend gezien de context in Irak en gezien het feit dat u op de hoogte was welke desastreuze gevolgen de andere winkeliers ondervonden hebben. In 2006 zou een collega, e.(...) J.(...), met zijn drie kinderen vermoord zijn. Een andere handelaar, S.(...) e.(...) O.(...), werd in dezelfde periode om het leven gebracht; beiden zijn handelaars uit de aanpalende 14 Ramadan wijk (CGVS p.17). In 2008 werd S.(...) e.(...) A.(...) en zijn broer vermoord, ook in de wijk 14 Ramadan (CGVS p.17). U verklaarde dat alle handelaars in deze wijk en bij u in el Ruad afgeperst werden (CGVS p.17). Niet alleen in uw werkomgeving, maar ook in uw vriendenkring kende u slachtoffers van afpersing. Zo zouden er twee personen geld betaald hebben en vervolgens het land verlaten hebben, namelijk H.(...) K.(...), die een enorm groot huis en twee banken bezat, en M.(...), die 250.000\$ betaald heeft in ruil voor zijn vrijlating (CGVS p.19). Het is opmerkelijk dat u, gezien de achtergrondkennis die u heeft, op een dergelijke manier reageert tegen mensen die u geld aftroggelen. Gevraagd waarom u nooit onderhandeld heeft en op een dergelijke manier reageerde, gaf u aan dat u niet wist dat het om Al Qaeda ging, dat u dacht dat het om afpersers ging (CGVS p.19). U had niet verwacht dat ze u zouden volgen (CGVS p.19-p.24). Dat u er bijgevolg voor geopteerd zou hebben om uw afpersers uit te schelden, is weinig geloofwaardig.

U legt een klacht neer die u zou hebben ingediend na het ontvangen van de dreigtelefoontjes. Het is echter opmerkelijk dat er in de klacht niets staat vermeld over de herhaalde telefoontjes die u zou hebben ontvangen: er wordt enkel gesteld dat u een sms-bericht heeft ontvangen. Dit is opmerkelijk, temeer dit meteen betekent dat het onmogelijk was voor u om de afpersers te beledigen en de telefoon telkens af te leggen.

Nog opmerkelijker is het ontbreken van de dreigbrief in het gerechtelijk dossier. Gevraagd waar die was, antwoordde u dat uw schoonbroer deze verscheurd had. Deze verklaring voor het ontbreken van dit document is onaannemelijk. Het is immers ongeloofwaardig dat de voorzitter van het onderzoekscomité van de anti-terrorisme cel bewijsmateriaal gaat verscheuren. U beargumenteerde dat uw schoonbroer uw vrouw wilde behoeden. Hij wou voorkomen dat ze de dreigbrief onder ogen zou krijgen (CGVS p.20). Deze verklaring is niet afdoende om het ontbreken van een dergelijk belangrijk bewijsstuk voor uw asielrelaas te verklaren. Bovendien zou volgens uw verklaringen uw boekhouder A.(...) de brief gevonden en aan u overhandigd hebben, terwijl in de klacht staat dat u zelf de brief voor de deur gevonden hebt (CGVS p.17). De tegenstellingen tussen uw mondelinge verklaring op het Commissariaat-generaal en uw schriftelijke verklaring in Irak alsook uw niet aannemelijke verklaringen over het ontbreken van documenten doen twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Ook uw verklaringen over uw doen en laten tussen de dreigementen en de beschieting op 24/12/2009 vertonen tegenstrijdigheden. Zo verklaarde u enerzijds dat u na het indienen van de klacht, ondanks de lijfwachten die u ter beschikking gesteld werden, niet meer bent gaan werken (CGVS p.18). Dit terwijl u eerst toelichtte dat u in die periode gewoon ging werken zoals andere mensen die ook bedreigd werden (CGVS p.12). De belagers zouden achter uw thuisadres gekomen zijn door u te volgen van aan uw werkplek (CGVS p.21). Het feit dat u niet eenduidig kan zeggen of u al dan niet bent blijven werken na de aangifte bij de politie maakt uw verklaringen over de aanloop naar de beschieting en de ontdekking van uw thuisadres ongeloofwaardig.

U zou na het incident drie dagen in het ziekenhuis in een coma gelegen hebben (CGVS p.22). Gevraagd welke ingrepen er gebeurd zijn na uw opname, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p.22). U was namelijk bewusteloos (CGVS p.22). Dat u niet weet wat er met u gebeurd is in het ziekenhuis, mag verbazen. Bovendien legt u geen enkel medisch attest neer uit Irak. Gevraagd waar deze zijn, beweerde u dat de smokkelaar ze in Turkije in beslag genomen had (CGVS p.4). Hij zou gezegd hebben dat men u zou terugsturen naar Irak als men achterhaalde dat u Irakees was. U moest altijd luisteren naar de smokkelaar (CGVS p.4). U zou sindsdien verschillende keren naar de smokkelaar gebeld hebben, maar hij nam niet op (CGVS p.4). In deze is het overigens bevreemdend vast te stellen dat u enerzijds stelt dat u in Irak twee identiteitskaarten had (CGVS p.10) en u één ervan heeft moeten afgeven aan de smokkelaar (CGVS p.4), terwijl u er anderzijds in slaagt beide originele stukken te presenteren aan het CGVS. Het medisch attest dat u in België heeft laten opstellen geeft aan dat u een aantal littekens heeft, maar de oorzaak van deze littekens kan er niet mee bevestigd worden.

Daarenboven is het opmerkelijk dat u na uw beschietingen en de achtervolging geen beroep meer gedaan hebt op bescherming door de Iraakse autoriteiten, temeer uw schoonbroer tewerkgesteld was bij de anti-terrorisme eenheid en hij wegens de familiebanden toch nauw bij uw probleem betrokken was (CGVS p.22, p.24). Hij was zelfs aanwezig toen u ontwaakte uit uw coma (CGVS p.13). Gevraagd waarom u dit niet meer gedaan heeft, gaf u als antwoord: "Waarom zou ik dat doen, ik werd beschoten. Ik was bang het huis te verlaten." Geconfronteerd met het gegeven dat u schoonbroer tot bij u kwam en u niet naar hem moest gaan, stelde u dat het niets uithaalde. Dat ze u toch niet kunnen beschermen (CGVS p.17, p.22). Dat u nagelaten hebt om in te gaan op de vraag van uw schoonbroer om een verklaring in verband met de beschieting af te leggen, mag verbazen. Temeer u de mannen in kwestie kon identificeren (CGVS p.12, p.22). Bovendien stelde uw schoonbroer, naar aanleiding van uw initiële klacht, u lijfwachten ter beschikking. U bent echter niet op het aanbod ingegaan (CGVS p.18). Het feit dat u later niet meer uw huis uit durfde, wordt eveneens ondergraven door de vaststelling dat uw paspoort uitgegeven werd op 1 december 2010 (en niet in 2009 zoals u verklaarde - CGVS p.12, document).

Verder dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw verblijf van anderhalf jaar bij uw schoonfamilie in de wijk El Khadraa niets meer heeft vernomen van uw belagers (CGVS p.13). Ook nu zijn uw vrouw en kinderen bij uw schoonfamilie en hebben ze niets meer in verband met uw problemen vernomen (CGVS p.6). Het is verbazingwekkend dat u in die periode niet meer benaderd werd, aangezien Al Qaeda toch ook de controle over de wijk el Khadraa had (CGVS p.21). Het feit dat u enerzijds in een wijk waar ze het voor het zeggen hadden niet benaderd werd en anderzijds wel na meer dan achttien maanden herkend zou worden in de auto terwijl men u dood waande, is eveneens weinig aannemelijk (CGVS p.22). U had zelf geen idee waarom u nog gevisieerd zou worden (CGVS p.23). Gevraagd op wat u zich baseert om te zeggen dat het over dezelfde groepering ging, antwoordde u bovendien dat het een persoonlijke interpretatie was (CGVS p.23). Ook van de achtervolging heeft u geen aangifte

gedaan, omdat u wist dat het toch niets zou opleveren (CGVS p.23). U legt dan ook geen begin van bewijs neer dat dit feit kan staven.

Tien dagen na de achtervolging werd u nogmaals beschoten. U heeft niet gezien wie er geschoten heeft (CGVS p.23). Ook hier legt u geen documenten van neer. Ook dit is wederom opmerkelijk aangezien de politie gekomen was en zij u geëscorteerd heeft naar het huis van uw schoonfamilie in de wijk el Khadraa (CGVS p. 14, p.23).

Bovenstaande opmerkingen roepen ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient dan ook te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet: uw identiteitskaarten (de oude en de nieuwe) en uw nationaliteitsbewijs, de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw vrouw en kinderen net zoals uw woonkaart en rantsoenkaart en de eigendomsakte van het huis in Emiraat ondersteunen samen met uw verklaringen dat u en uw gezin van Bagdad afkomstig zijn. Het medisch attest is een vaststelling van littekens die er op uw lichaam te vinden zijn, maar kan de oorzaak ervan niet bevestigen. De eigendomsakte van uw kledingzaak is een kopie en heeft geen bewijswaarde.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2,c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus

meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3, § 2, 48/3, § 4, e), 48/5, 57/7ter, 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Hij betoogt dat hij voldoet aan de voorwaarden van het Verdrag van Genève, aangezien hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten gevolge van zijn politieke actie en werk. Verzoeker stelt problemen te hebben met Islamitische groepen, bedreigd en beschoten te zijn geweest. Het is ook duidelijk dat de Iraakse staat hem niet kan beschermen. Verzoeker stelt tevens dat het Commissariaat-generaal zich geen vragen stelt over verzoekers behoefte aan bescherming.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Volgens verzoeker wordt de situatie die in de bestreden beslissing wordt beschreven tegengesproken door de eigen bronnen. Het Commissariaat-generaal haalt zijn bronnen op onvolledige wijze aan. Het Commissariaat-generaal verklaart zelf dat de veiligheidssituatie in centraal Irak en Bagdad nog steeds problematisch is, sinds het vertrek van de Amerikaanse troepen zijn er aanslagen gepleegd. Men kan aldus niet zeggen dat er voor verzoeker geen enkel risico bestaat. Verzoeker is in de onmogelijkheid om naar Irak terug te keren.

2.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de manier waarop verzoeker gelet op zijn achtergrondkennis reageert op zijn belagers ongeloofwaardig is, (ii) in de door verzoeker neergelegde klacht er niets vermeld staat over de herhaalde telefoontjes die verzoeker verklaarde te hebben ontvangen, er stond enkel vermeld dat verzoeker een sms bericht had ontvangen, (iii) het ongeloofwaardig is dat de voorzitter van het onderzoekcomité van de antiterrorisme cel bewijsmateriaal verscheurt, (iv) de neergelegde klacht en verzoekers verklaringen inzake het vinden van de dreigbrief tegenstrijdig zijn, (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn handelingen tussen de dreigementen en de beschieting, (vi) verzoeker niet weet welke ingrepen er in het ziekenhuis zijn gebeurd, (vii) hij bevreemdende verklaringen aflegt omtrent het ontbreken van een medische attest, (viii) het neergelegde medisch attest de oorzaak van de littekens niet kan bevestigen, (ix) het ongeloofwaardig is dat verzoeker geen beroep meer heeft gedaan op de Iraakse autoriteiten na de beschieting en achtervolging, (x) het weinig aannemelijk is dat verzoeker anderhalf jaar niets heeft vernomen van zijn belagers en (xi) er actueel voor burgers uit Bagdad geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift volledig voorbijgaat aan de bijzondere, omstandige en pertinente motieven van de bestreden beslissing en geen ernstige poging onderneemt om deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en

argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij blijft immers steken in het poneren van een vrees voor vervolging, het summier herhalen van zijn vluchtmotieven en het uiten van blote beweringen, waarmee hij de concrete bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet weerlegt, noch ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van de motieven zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Gelet op het voorgaande weerlegt verzoeker de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing ter zake die allen steun vinden in het administratieve dossier, niet. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Wat betreft de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal vooreerst niet betwist dat er nog steeds sprake is van veiligheidsincidenten in verzoekers regio van herkomst. Op grond van een analyse van de actuele veiligheidssituatie (Subject Related Briefing (SRB), "*Irak, de actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak – Bagdad*" van 5 januari 2012 toegevoegd aan het administratief dossier), waarnaar expliciet in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt echter dat er actueel in Bagdad geen situatie van 'open combat' heerst en de aanwezige incidenten eerder gericht van aard zijn tegen bepaalde groepen of hooggeplaatste individuen, dat de veiligheidssituatie er sedert enkele jaren verbeterd is, het geweld er niet aanhoudend is en de impact op het leven van de gewone Iraakse burger eerder beperkt is. De Raad meent dan ook dat de motivering van de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, geenszins wordt tegengesproken door de aanwezige informatiebronnen. De Raad is gelet op voormelde informatie evenzeer van oordeel dat er actueel in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan die hier een ander licht op zouden kunnen werpen. De algemene stelling dat het duidelijk is dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeert om naar Irak terug te keren, is niet van die aard dat dit vermog afbreuk te doen aan de landeninformatie in het administratief dossier en de omstandige motivering die op deze informatie is gesteund.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

2.7. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF